

8236.

1734, 16 ⁶/₂

DISSERTATIO IVRIDICA
DE

**IVRE NARIVM
ET POENA AMPVTATIONIS
AC SCAPELLATIONIS NASI,**

PRAESIDE

GVSTAVO HENRICO MYLIO,
ICTO, CVRIAE PROVINC. SVPR. ET FACVLT.
IVR. LIPS. ASSESSORE,
PARENTE OPTIMO,

4
2 P.

PRO

**GRADV DOCTORIS IN IVRE
OBTINENDO**

DISPVTABIT

GVSTAVVS HENRICVS MYLIVS,
LIPSIENSIS,

AD DIEM XXX. DECEMBR. M. DCC. XXXIV.
H. L. Q. C.

LIPSIAE

LITERIS JOAN. CHRISTIANI LANGENHEMIL

DISSERTATIO IURIDICA

DE

IVRE NARIVM
ET POTNA AMPTATIONIS
AC SCAPPELLATIONIS NASI

PRÆSIDIO

GUSTAVO HENRICO NYLRO
CIVILE PROVIC SVPR ET FACULT
IUR ASSessor

PARENTI OPTIMO

PRO

GRADU DOCTORIS IN IVRE

OBTINENDO

DISPUTAVIT

GUSTAVVS HENRICVS NYLVS

INVIKENSIS

AD DIEM XXX DECEMBER M DCC XXXIV

M. P. C.

LIBRARIUS

LEONHARDUS GUSTAVUS NYLVS

§. I.

Vm admiranda omnino fit Corporis humani machina, atque eorum omnium, quibus singula cohaerent, diuina prorsus Conspirationo deprehendatur, haud absurde factum ab iis arbitror, qui semetipsos excutiendo omnes animi sui Cogitationes ad explicandam eius fabricam, tanquam ad signum Phidiae absolutissimum intenderunt. Quemadmodum autem in discolorum ac vario rerum usu necessum est versari mortales, ita quoque oppido dispari Minerua instituti rationem executi sunt optimi Auctores. Quum enim, quod placet Philosophis, duplex rerum Contemplatio, *physica* et *moralis* haberi queat, fieri profecto aliter non potuit, quin natura duce et magistra in diuersa concederent, diuersoque sine proposito, iam naturalem corporis humani, artuumque singulorum compagem, iam affectiones illius morales, membrorumque respectu iuris et Legum relationes varias, varie ac copiose exponerent. Illud Physicorum ingenium exer-

citavit, hoc Iurisperitorum industria nobilitatum. Nos legitimo tramite progrediendo atque de egregio NASI decoramento, quem prae reliquis homini tantum altior contigisse ait PLINIVS (a) eiusdemque quoad iura et Leges accuratiorē Σχῆμα, et habitu commentaturi, non eorum in praesenti delectum habebimus, qui de NASI constitutione physica, temperamento, figura, colore, consistencia, cautate, situ, notione, passione, columna, pinnis, vibrissis, ossē cribriformi, excrescentia, haemorrhagia, sternutamento, muco, stillicidio, polypo, ozaena, amissione etiam, et ipsa, si Diis placet, restitutione differuerunt, (b) sed potius Medicorum filii has delicias relinquimus, conspectum tamen eorum, qui tantum non eadem, qua nos, ratione commoti, aliarum

(a) in *Hist. Natur. Lib. XI. cap. 37.* adde, quae de Decore Nasi ad ornamentum faciei facti in Anatomia BARTHOLINIANA Lib. III. Cap. X. n. 6. p. 360. leguntur, nec non CASP. BARTHOLINI Syntagma de Inauribus veterum, cui Mantissa ex Thomae Bartholini miscellaneis Medicis de annulis NARIVM adiecta, Amstel. 1676. impressum.

(b) GEORGIUS FRANCVS in Academia Heidelbergensi, et tandem Vitembergenfi, Professor celebris anno 1679. peculiari Dissertatione exhibuit NASVM, et IOH. FRIED. FLATO de Narium Fabrica, Vsu, et morbis, Lugd. Bat. 1720. Specimen Inaugurale edidit. Neque lectu, aut aspectu iniucunda Dissertatio, quam Professor Halensis, DN. MICHAEL ALBERTI de Excrescentia Nasi cum Haemorrhoidum anomaliis connexa conscripsit, et figura Nasi grandioris aeri incisa exornavit anno 1729. Ingens autem Artificium, quod circa narium constructionem elucet, pluribus prosequutus est CASPARVS BARTHOLINVS, in *Disquisitione Anatomica de Olfactus Organo*, et, quem ille citat, CASSERIVS de Fabrica Nasi, Lib. III. cap. 16. quibus tandem iungenda sunt, quae de nasis insititii, et Chirurgorum circa eos renascendos infelici ausu congesta sunt apud GARMANNVM de *Miraculis mortuorum L. I. T. 2. in R. J. C. 3. T. 2. R. 3. Wundergeschichte Cent. 1. n. 61.* apud HELLMOND in *Operibus Medicis* §. 23. p. 707.

aliarum corporis humani partium *dicuntur* *seis* *reponens* in lucem prodire voluerunt, paucis dabimus. (c) Cum igitur ex opimo litteratissimorum hominum prouentu deprehendere liceret neminem, qui, quoad nobis comperisse datum est, singulari opera institutum nostrum occupasset, digna res videri coepit, quae publica *ἔργου* altius repeteretur. Equidem non ignorabamus arctissimum illud Narium auriumque commercium, et fere communem in Iudicio poenali societatem, quarum vtriusque ratio coniunctim a nobis habenda videbatur; sed statim mutauimus animi sententiam, quam primum in mentem venerat recordari, nos haud Commentarium, sed dissertationem scribere aggressos esse. Quare etiam quidquid *Nasorum* tulit antiquitas, et adhuc fert aetas nostra, *simos*, *gryphos*, *aduncos*, *ἑνομοειδῶν* iuxta ac *ἑνομοειδῶν*, de quibus longa apud POLEMONEM, ADAMANTIVM, et MELAMPODA fabularum series habetur, vt et suauissima ARTEMIDORI DALDIANI et ACHMETIS SERCIMI de Naso somnia, quaeque huc ab aliis liberali manu congecta sunt, consulto reseruimus, cum verendum sit, ne, quae nobis oleant, aliis fortasse pituita maxime et *ἀνομοειδῶν* laboranti-

A 3

(c) Extant IOH. SIBRANDI de *Capite*, *Rostochii* 1683. ADR. BEIERI de *Manu eiusdemque Iure*, *lenae* 1668. DN. CHRIST. LVD. CRELLI de *Iure Manuum et poenis in Iudicio Criminali Germanico, in primis, amputatione*, *Lips.* 1724. CHR. WILDVOGELII de *Iure Manus dextrae*, *lenae* 1700. DN. de EINSIEDEL de *Iure Digitorum*, *Lips.* 1715. IOH. CHR. SALLIGII de *Eo, quod iustum est circa Oculos*, *Lips.* 1724. IOH. GOTTLIEB SIEGELII de *Iure Pedum*, *Lips.* 1726. academi- cae disquisitiones, et quae reliquis fere omnibus palmam fecisse dubiam videri possunt SAMVELIS STRYCKII de *Iure Sensuum* Decem Dissertationes, quae deinde in Libellum iustae molis coaluerunt. *Francof. ad Oderam* 1685.

rantibus tanquam ἐδὲν πρὸς τ' ἀλφρα fordeant ac naufecuntur.

§. II.

Ante tamen, quam ad σπερματίστρα nos accingamus, praemittendam esse duximus, a qua omnis disputatio proficisci debet, ipsam rei, quam exponimus, definitionem. Est itaque τὸ ἐπινοούμενον f. *Ius Nasi* moralitas legalis ratione Naturium a Superiore praescripta, et ad parendi necessitatem ciues Reipublicae maiestate compellens. Vfus et officia *narium* passim traduntur in Scholis Physicorum; Praeit ARISTOTELES *Histor. Animal. L. I. Cap. XI. pag. 770.* CICERO *de Natura Deorum L. 2. cap. 52.* et Tullius Christianus L. CAEL. LACTANTIUS *de Opific. Dei* et multi alii, sed audire iuuat ANTONIVM DE ZARA in *Anatom. Ingen. et Scient. pag. 4.* *Nasum, inquit, ideo in editiore loco voluit Deus collocare, ut adscendentem vaporem naturae igneum, facilius per interiorem narem excipiat, odorum omnium Species cerebro offerat, aërem ad Spiritus animalis generationem ducat, mucosam cerebri effluuiem expurget, et faciei decorum conciliet.* Paucis: *Nasus est corporis humani Organum, quod, si quid tuto eruditis fidere licebit, processuum mammillarum ope ac beneficio varias odoris species recipit, utque ab anima percipiantur, ac discernantur, facit.* (a) *Facultas vero odorum species recipiendi et dignoscendi dicitur: Olfactus.* Nunc ea, quae diximus, ad vsum Iuris accommodanda erunt, ita, ut primo *de Iure circa Nasum quoad Statum Hominis, deinde quoad contractus, et alia id genus negotia ciuilia, post, quoad deli-*

(a) Plures descriptiones *Nasi* exhibet, quem iam nominauimus FRANCIVS in *Diff. de Naso Cap. I. §. VI.* BAVHIN. in *Theatro Anatom. Lib. III. cap. 64. p. 455.*

delicta et torturam, et tandem quoad poenas publicas, quae sunt amputatione vel scapellatione Nasi dispiciamus.

§. III.

Est in Iure nostro haud obscura hominum diuisio, qua iustae συμμετρίαις corporis intuitu in perfectos et mutilos dispescuntur. Ad mutilos, seu imperfectos τὸς παρὰ τὴν φύσιν γενόμενους referunt, quos et naturae ludibria et monstra, prodigia, et phantasmata leges adpellant, de quibus omnibus praeter eruditissimos Tituli ff. de Verb. Sign. interpretes ALPHONSVS a CARANZA, ICTus Hispanus, in docto ac laborioso Commentario de Partu Cap. XVII. p. 624. sq. PAVLVS ZACHIAS, Medicus Romanus, in Quaestion. Medico-Legal. Lib. VII. Tit. I. et alii iam dudum nobis otia fecerunt. Quanquam autem subinde accidat, vt in vno alteroue hominis membro naturae error deprehendatur, istam quidem partem monstruosam esse, neque tamen ideo totum hominem pro monstro et phantasmate habendum, clare, ni fallor, e celebratissima L. 14. ff. de Statu Hominum colligitur, in qua ii saltem partus liberis non accersentur, qui contra formam humani generis c nverso more procreantur, seu, vt alii definiunt, quibus pars substantialis corporis humani deest, quorum in numero haberi solent, qui capitis humani defectum patiuntur, αἰκέφαλοι vocati. Quocirca tamen ἀπεσοδυνίας philosophari crediderim quosdam ICTorum, qui ideo defectum capitis partus monstri causam effinxerunt, quod blandulae animulae sedem et quasi solam metropolin in capite, eiusque excellentiore parte, cerebro puta, quaerendam esse, mordicus contendant. In quo alias negotio ad misericordiam defudarunt Cartesiani duce ipso Magistro RENATO, et iis infecutis, qui glandulam quandam pinealem, seu, quod aliud nescio μερμελόκειον ambitiose iactarunt.

Quod

Quod pinguium ingeniorum commentum a viris nostri seculi peritioribus, qui essentiam animae curatius inuestigaverunt, dudum explosum fuit. Hinc si partus vel plane *æggwos*, vel saltem circa *Nasum* deformis nascatur, tantum abest, ut pro monstro censeretur homo ratione sana dotatus, ut contra partibus simpliciter imperfectis annumerari, aut si ampliore huius membri officio instructus sit, ad ostentorum speciem strictiore sensu referri mereatur, quicquid de Pygmaeis ex *Strabone* referat *CARANZA d. Cap. XVII.* adscribam verba: *Quod si Pygmaeorum delinentionem ab Strabone enarratam admittere fas esset, eos certe monstris annumerare debebamus, ait enim: eos NASO carere, et duo tantum spiramenta supra os habere: quod plane monstriferum est.*

§. IV.

Horridam itaque et austeram temporis antiqui indolem! cum, quibus dulcia parentum nomina displicissent, in viscera grassari ac recens editos infantes

- - - modo primos incipientes

Edere vagitus, et adhuc de matre rubentes

si ex quinque vicinorum consilio mutuli et insignes ad deformitatem iudicati fuerant, nunc feris et aibus obiicere, *SVIDAS* in: *ἐπιθέρου* nunc misero mortis genere ad strangulatos elidere, *MINVC. FELIX* in *Octau. c. 30.* vel si mitiores videri vellent, quam ipsi non habebant aliorum misericordiae exponere liceret, *L. 4. ff. de agnoscendis et alend. lib.* Pleni sunt exemplorum utriusque linguae optimi auctores, plena horrendi moris volumina, nisi quod de tempore, quo primum hoc cacoëthes legibus compressum fuit, inter celeberrimos aetatis nostrae Duumuiros *GERARDVM NOODTIVM* Ictum et antecessorem Academiae *Lugduno-Batauae*, et Amplissimum *CORNELIVM VAN BYN-*

BYNCKERSHOECK, in suprema Hollandiae et Seelandiae curia Praesidem sat amice conueniri non potuit. (a) De eo autem minus ambigendum est, quod cum omnino debiles infantes, et quacunque parte corporis informes lege olim exponere permissum fuerit, ad *ἠνοκλήεις* etiam et *nafo* mulcatis leges illas accommodarit barbara antiquitas. Nam de partu plane monstroso, atque a natura generis humani penitus alienato manifestum est, eum, uti in numero hominum haberi nequeat, ita nec status cuiusdam ciuilibus participem, eorumque omnium, quae leges ac instituta ciuilia, vel in fauorem vel coërcitionem hominum constituerunt, incapacem esse. Hinc negat PAVLVVS *Lib. IV. Tit. 9. §. 3. Recept. Sent.* monstrosum partum matri prodesse, ut haereditatem capiat ex SCTo Tertulliano. Neque sane est, quod adeo VLPIANVM *L. 135. ff. de verb. sign.* obstrepere dicamus, cum valde durum esse quilibet animaduertat, ad euitandam orbitatis poenam flebile hoc parentibus beneficium denegari, *neque etiam id, quod fataliter accessit, matri damnium iniungere debere.* Vide interim, si placet, quam huic legum discidio medicinam parauit CUIACIUS *ad Libr. IV. T. 9. Sentent. Pauli*, et qui Cuiacium securus est IULIUS PACIUS *Cent. I. Enantioph. 25.* Sed vellicauit EDM. MERILLIUS *Obseru. L. I. C. 33.* ideo, quod tum apud Paulum, tum Vlpianum quaeratur, an profit partus monstrosum ad ius liberorum, et quidem, si partus matri profit ad ius liberorum, prodest etiam ad legitimam haereditatem ex SCTo Tertulliano capiendam. Praeterea in hoc Senatus Conf. magis agi de damno vitando

B

do

(a) Quae NOODTIUS de hac re conscripsit extant inter eius Opera nouissime publicata, p. 567. 591. et quae huc pertinent scripta BYNCKERSHOECKII exhibet Volum. Opusculorum Tom. II. n. III. p. 105. et n. VII. p. 305.

do, quam in Lege Papia, quia maius sit damnum, si non capiat mater solidam haereditatem liberorum ex SCto Tertylliano, quam si ex Lege Papia non possit aut dimidiam haereditatis partem capere, aut decimam. At ni turbare tanti viri cineres religio vetet, magis putarem nullum inter Paulum et Vlpianum esse discidium. Siquidem Paulus L. IV. Sentent. Tit. 9. vnde L. 14. ff. de Statu Hominum est descripta; ad SCtum Tertyllianum respicit, in quo maiorem πολυπαιδείας rigorem obtinuisse vel ex eo patet, quod nec tergemini matri proficerent in SCto, quod secus se habuisse in Lege Papia idem testatur PAVLVS L. 137. ff. de Verb. Sign. Quae iuris ἀριστεία e maiori illo SCti Tertylliani lucro profluxisse videri potest, quo mulier ingenua trium liberorum ab intestato haereditatem capiebat, cum Lege Papia orbae mulieres eorum, quae ipsis in testamento relicta erant, semisse multarentur. Quae utcumque se habeant, communi regula §. superiori repraesentata acquiescimus, ἡνωμένους homines, cum ideo in monstra non degenerent, et iure connubiorum, et successionum, et testamentorum, aliisque iuris Ciuilis effectibus haud destitui.

§. V.

Nunc quid Iure Feudali statuendum sit, videamus. Res omnis adhibita distinctione duplici consicienda est, vt primo Feudi *Antiqui* et *Novi*, ac deinde imperfectionis *Natiuae* ac *fortuitae* ratio seorsum habeatur. Sane quod ad successionem in *Feudo antiquo* respectu omnimodae imperfectionis attinet, *Obertus* et *Gerardus* et multi alii: *mutus*, *inquiunt*, et *surdus*, *coecus*, *claudus*, vel *aliter imperfectus totum feudum paternum retinebit* II. Feud. 36. Quo cum amice conspirat *Ius Feudale Alamann.* Cap. 63. Ein Herre mag dem Man sin Lehen nüt genemmen, noch vertzichen ob er blint ist, oder *sines (gever) glied mangelt*, oder misel-

miselſüchtig wurt , oder was ſüchtigen er gewinnet (der ſich zu dieſen genöſſet) (a) cuius verba textus ob generalem , quam inculcant , iuris regulam haud immerito de imperfectione nativa cum SCHILTERO in *comment. ad h. Cap.* explicanda eſſe contendimus. Atque ita quidem Iuris Feudalis antiquioris , quod Oberti et Gerardi tempore obtinuit , ac Feudalis Alamannici pulchra conſenſio. At variatum poſtea in illa ſententia , nouamque priori opinionem ſurrogatam fuiſſe , ita vt qui imperfectus natus ſit, *Feudum retinere non poſſit, quia ipſum ſeruire non valeat*, ſtatim addit compilerator Iuris Longobardici *II. Feud. 36. in fin.* Neque vero dubium cuiquam videri poteſt, praeualuiſſe hanc ſententiam, atque curiarum vſu adprobatam eſſe , quod ad illuſtrationem rei maiorem illico ſubiungat Feudiſta: *Sic dicimus in Clerico, et in Foemina, et in Similibus*, praecipue cum poſterior iuris Feudalis ſententia plerumque audiat, ſiquidem illa meliore ratione munita ſit, docente ROSENTHALIO *Cap. X. conclus. 42. n. 39.* quam hic non de eſſe ſat concinne more ſuo expoſuit Dn. de BERGER in *Diſqu. virum et quousque ſurdi ac muti Feudorum ſint capaces §. 6.* Eandem Iuris Longobardici ac provincialis Saxonici deciſionem habemus *Lib. I. Art. 4.* Wird ein Kind geboren ſtumm, Sinn oder Witz-loß oder blind oder ſonſt unvollſtändig an ſeinen Leibe, das iſt wohl Erbe zum Land-Recht aber nicht zu Lehen-Recht. Sed quid de vito ſuperueniente dicamus? Haud obſcura hic inter Longobardos, Saxones et Alamannos conſenſio *II. Feud. 36. pr. Ius Feud. Saxon. Cap. 30. Ius Alaman. Cap. 63.*

B 2

fortui-

(a) Verbum : *Miselſüchtig* SCHILTERVS exiſtimat non epileptiam, ſed lepram ſignificare, et ad veterem Iuramenti Iudaici formulam, qua dicitur : *die Miſelſucht* die Naaman verlies etc. prouocat. Et vocem : *nöſen* notare idem quod : *impedire* putat.

fortuito defectu vasallum non prohiberi, nec exturbari feudo posse, cum de feudo paterno et semel adquisito quaeratur, quo sine facto et absque feloniam vasallus innocens pr iuari non debet. SCHILTERVS in *Comment. ad Ius Alam. cap. 63.* Namque aliud dicendum esse, si vasalli culpa accidentale vitium contigerit, haud absurde Doctores prodiderunt. Sed longe durior in Feudo nouo, ac vasalli probitate adquisito ex accidenti imperfectorum conditio per *I. Feud. 6. mutus feudum RETINERE non potest, scilicet, qui nullo modo loquitur etc.* quem Iuris Textum de Feudo nouo accipiendum e multis rerum argumentis collegit, et contra sententium voculis erudite respondit supra excitatus BERGERVS in *Disqu. §. 2. sqq.* qui etiam §. 8. allegatae disquisit. in rationes huius Iuris alte se penetrauit, adeo vt neque cum Hotomanno perspicuam inter Textus *I. Feud. 6. §. 2. et II. Feud. 36.* repugnantiam admittere, neque Dionysii Gothofredi *Imoisimum* tanti putare necessum habeamus.

§. VI.

Quod si igitur aliqua imperfectionis ratio de Iure Feudali habenda est, vt ex iis, quae iam disputauimus manifesto apparet, ea tamen non de aliquali, sed omnimoda imperfectione, vasalli seruitia impediende, intelligenda esse recte monet STRVVIVS *Syntagm. Iur. Feud. Cap. IX. §. 10. p. 340.* Feuda enim, si ad Originem eorum respicias, cum potissimum seruitiorum causa, siue illa sint militaria, siue curialia, moribus inualuerint, consequens est, vt ad praestationem eorum personae haud inidoneae requiri videantur. Id quod adeo verum esse putamus, vt et vasallus regulariter ipse seruire debeat, et inuito ac renitente Domino alia persona ipsius loco aut seruitiorum redemptio vix admittatur. Nam aegre probari posse contendit RHETIVS

in

in Comm. in Ius Feud. L. I. Tit. 21. p. 447. consuetudine contraria huic iuri reuera derogatum esse, nec distinguendum, nouumne an antiquum feudum sit, natura an casu defectum sibi contraxerit vasallus, si vasalli personam dominus praecise requirat. At si omnia fere seruitiorum genera excutias, quae et moribus curiarum recepta sunt, et ab interpretibus iuris feudalis late traduntur, (a) *Narium* certe vel nullas, vel rariore in iis expediendis partes deprehendes, cum et vnus bombilius et siffletus edi, et vnus saltus a *ἐνωκολέρω* commode saltari posse videatur. ANTON. DOMINICVS *de Praerogatiua Allodior. Cap. 16.* Nisi tamen in specie tale feudo seruitium fuerit adnexum, cui se fidelis isthoc membro mulcatus sat decore adcingere non potest, vt si solemnitatis causa stato tempore in aula domini comparere necessum habeat, et quae alia id genus ministeria, licet oppido rara, obuonire soleant. Quod si tamen officium feudi in praegustatione et illis seruitiis, quae de imperfectis ratione gustus vel odoratus expediri nequeunt, consistat, illi arcendi sunt. In qua re THOMAS CRAIGVS DE RICCAROVN (b) testis est, cuius

B 3

verba

(a) Alii seruitia feudalia ad duo Capita reuocant, et militaria, vel non militaria, seu paganica esse dicunt STRYCK *Exam. Iur. Feud. Cap. XVIII. qu. 9. EIVSD. Diff. de Immun. a Seruit. Feudalibus, Cap. I §. 7.* Aliis diuisio tripartita placet, nimirum, quod sint honoraria, iudiciaria et militaria. v. SANDE *Comm. in Consuet. Geldriae Feud. Tr. II. Tit. I. c. II. n. 13.* ad priora, honoraria puto, hominem integri vultus et nasi requiri certum est.

(b) in eleganti opere, quod consuetudines Angliae et Scotiae feudales continet, et inscribitur: *Ius Feudale, Lib. II. Tit. XVIII. §. 20.* iunge ROSENTHAL. *de Feudis Cap. VII. concl. 28. n. 13.* VVLTEIVM *de Feudis L. I. c. 9. n. 120.* (cuius nasum monstrosum effigies Tractatui de Iudiciis praemissa monstrat.)

verba apponam: *De imperfectis gustu et odoratu quaeri potest, an et hi feudum amittant? sed videtur hos feudum retinere, et in feudum succedere posse, nisi ob horum sensuum qualitatem eis fuerit concessum.* Quamquam etiam in illa specie Dominus, si sciens homini *ἑνοχολῆσθαι* feudum concessit, conditionem feruitorum tacite remississe, et per alium feruendi Licentiam vasallo tribuisse putandus sit. (c) Quemadmodum de Moribus Gallorum Feudalibus testatur GVILIELMVS FORNERIVS *de Feudis Cap. ult.* et EGVIN. BARO *ad Consuet. Feud. I. Feud. 6.*

§. VII.

Transeo ad Sacrorum Mystas, qui Spartas sanctiores ornant, in quibus eligendis et animi et corporis ratio habenda. Non fert instituti ratio euagari pergentes, earumque in deligendis sacerdotibus praecepta ac mores ostendere. Graecos et Romanos sufficiat in rem vocasse. De Atheniensibus testimonium dicit *auctor Etymologici magni* in Voce: *Ἀφελῆς*: *Οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο, ἀφ᾽ ἧθεν εἰ ἀφελῆς, καὶ ἀπόκληροι.* *Reges et Sacerdotes examinabantur Athenis, num essent sano et integro corpore?* adde XENOPHONTEM *in Sympof. Cleric. in Pentateuch. Leu.* Quin et Imperii Romani, aeternaeque vrbs conditor Sacerdotes legi voluit, *μηδὲν ἡλαττωμένους τῶν περὶ σώματος* DIONYS. HALICARN. *Lib. II. p. 89. edit. Oxon.* Vnde nec dubium, Metellum Pontificem cum incendio templi Vestalis inter ipsos ignes raptum Palladium incolu-
me seruasset, oculosque amisisset, ipso quoque pontificatu excidisse. Quae de re apud SENECAM extat controuersia, *Metellus excoecatus, Lib. IV. Excerpt. controu. 2.* A-
follicitissimi omnium mortalium Hebraei, maxime ob institutio-

(c) v. ANDR. KOHL *de Seruitiis Feud. P. I. n. 61. 65.*

tationem Legis Diuinae *Leuit. c. XXI. v. 17. 18.* Rede mit Aaron und sprich: Wenn an iemand deines Saamens in euren Geschlechtern ein Fehls ist, der soll nicht herzu treten, daß er das Brodt seines Gottes opfere. Denn keiner, an dem ein Fehls ist, soll herzu treten, er sey blind, lahme, mit einer seltsamen Nase. Sed vox Iudaica, quam Lutherus vertere putauit: **die seltsame Nase**, parum subulit emunctioris naris interpretibus. (a) Equidem si ex versione LXX. Interpretum et sententia pronuntiandum esset, illa vox idem denotaret ac, quod Graecis est: *καλοσβορῆν naso mutilus*, siue *truncatus*. Inde male consulti Iudaeorum Magistri plurima in *Naso* vitia curiose effinxerunt, quibus prohiberi homines a sacro ministerio contendebant, (b) sed cum primo nulla *Nasi* vel icuncula in radice vocis Hebraicae occurrat, deinde Paraphrastes Chaldaicus *diminutum* simpliciter reddat, quem Samaritanus sequitur, denique apud Arabes eadem vox amputandi et truncandi significationem obtineat, facile IOANNI CLERICO

in

(a) VERS. VULG. reddidit: *naso paruo vel grandi*. RABBI DAVID: *qui habet nasum profundum*, inter duos oculos. RABBI SALOMON: *Simum*. Alii: *qui habet nasum praeter communem modum repandum, resimum, intortum, breuem etc.*

(b) Vitia erant CXLII. et quidem trium Ordinum. *Primi ordinis* ea dicebantur, quae tam sacerdotes, quam animalia vitabant, numero 50. nimirum in Oculo IIX. in Nare III. in ore VI. in vasis feminaris XII. etc. *Secundi Ordinis*: quae vitabant hominem tantum, erant 90. in Capite VIII. in Aure IV. in Oculis XI. in *Naso* VI. in vasis feminaris IV. etc. *Tertii generis*: quae non vitabant aliam ob causam, quam quod intuenti deformitate displicerent, bina tantum faciebant, nimirum pilorum in palpebris defectus, et dentes excussi. v. LVNDIVM in Jüdischen-Zeitligh. L. III. c. 27. SELDENVM de Success. in Pontif. L. II. c. 5.

in *Comment. ad hunc locum*, iisque omnibus fidem habemus, qui hanc vocem latius accipiendam ac de cuiusvis membri mulcatione vel tortuositate exponendam esse putant. Sed demus etiam illorum sententiae, qui contra statuant, atque de mutilatione *Nasi* in specie explicari textum patiamur. Num quid exinde argumenti ducere licebit, eos, qui aliquali *ἀσυμμετρίας Nasi* laborant, qui *Nasum* vel grypum, simum, vel aliter affectum habent, ideo a sacerdotio arcendos, et a sacris muniis obeundis propellendos esse? Non sic putarim. Primo enim manifestum est, fuisse hoc sapientissimi legislatoris institutum, e numero Legum ritualium, atque adeo *σικιὸν καὶ τύπον τῶν μελλόντων*, quae praeter Iudaeos in veteri Testamento obligabant neminem. Iam cum optimus Seruator sepimentum perruperit, quo distinebatur, dubium non est, euanuisse umbram, et typum, antitypo praesente sanctissimo IESV. Hinc tantum non omnes veteris Ecclesiae patres τὸν τῆ νόμου τέρου ἀφαιρισμὸν ac reparatae salutis tempora considerantes metaphoricum huic Legi sensum accommodarunt. (c) Imo nec minoris ponderis videri possent *Canones Apostolorum*, si, quam Pontificii praetendunt, et in Anglia GVILIELMVS WHISTONVS temerario ausu affirmare non erubuit, fidem et auctoritatem mererentur. Ita enim *Canon LXXVI. Si quis oculo defectus, aut obruso crure existat, et dignus sit, episcopus efficitur*, addita ratione: quia

- (c) Ita GREGORIVS MAGNVS *Past. Curiae P. I. C. XI. Caecus est, qui supremae contemplationis lumen ignorat etc. Paruo NASO, qui ad tenendam mensuram discretionis idoneus non est, quia Naso foetores odoresque discernimus. NASVS S grandis et tortus est discretionis subtilitas immoderata, quae dum plus, quam decet, excreuerit, actionis suae rectitudinem ipsa confundit etc.* Huic iungendi BASILIVS, THEODORETVS, alii.

non mutilatio Corporis ipsum polluit, sed inquinatio animae. Verbo, sufficit ex mente Canonum, *sacrorum administrationem non impediri.* Et testatur de sui temporis consuetudine IOANNES ZONARAS Monachus in *Comm. ad Canon. Apostol. LXXVI. et LXXVIII.* Corporis vitia Candidatos sacerdotio haud facile prohibuisse.

§. VIII.

Ad ineptias comparata sunt, quae de sacerdotibus initiandis Pontificale Romanum tradit, quod nisi *palpata, considerata, et rota numerata eorum facie, oculis, auribus, NARIBVS, manibus et digitis eorum, ac pedibus, si opus fuerit, discalceatis, ni forte sint lignei etc.* candidatos admitti prohibet. Ac si vero de tentanda sanitate mancipii, aut pileatis feruis ageretur, quorum nomine a mancipiis nihil promissum ex Antiquitate Romana nouimus. Et quotusquisque non videt, esse haec commenta inter artes sedis Apostolicae auriferas numeranda, quibus dum per indulgentiam tales maculas dispensat, miserorum sacciperia turpiter expilat. Solum autem Pontificem Romanum sacrorum Candidatis gratiam illius rei concedere, vt ad sacros ordines idonei euadant praeclare docet lucidum olim Academiae Altdorfinae fidus IOH. CHRISTOPH. WAGENSEILIVS *Dissert. de Corpore Vitiatis ordinandis §. 18.* Sed quis apud nos, nisi forte oblimatae *Naris* homo, tantam, et tam salutarem vim inesse Praefuli Romano crediderit, vt vel sola adfensione, et voluntate corporis humani vitia vel tollere, vel mutare possit? quanquam Reges Galliae vt primum inaugurati sunt, scrofulas sanare posse tradantur. (a)

C

nis

(a) Hanc rem ANDREAS LAVRENTIVS singulari libello de *mirabili strumas sanandi vi solis Galliae Regibus diuinitus*

nis obuerfetur, illud quidem vnice eo rediturum existimem, num isthoc sacerdotes vitio conspicui in sacrarum rerum administratione impediatur, iique suo coetui scandalo, aut nausae existant. Caeteroquin parum interesse persuasi sumus, num quis paruo aut grandiore solito olfactus Organo instructus ministerio rei sacrae praeficiatur, nisi tamen plane sit *ἀσβής*, quo casu, vt *εὐσχημοσύνης* ratio habeatur, negantium sententiae adscipulamur, memores illius, quod est apud HIERONYMUM in *Cap. I. Malach. Indignum est dare Deo, quod dedignatur homo*, (b) cum saltem ex aspectu non parum periculi grauidis immineat in actu ministeriali.

§. IX.

Nescio an huc pertineat, quae de signis virginitatis in puella, et pubertatis in puero medicorum scripta referunt, et, si vera, *naso* suffragante patefcunt. Inter alia enim corruptae virginitatis inuestigandae remedia non solum suffitus lapidis Gagatis laudatur, sed *ex narium* etiam pinnis, siue epistomiis incorrupti pudoris signa cognosci posse dicitur, quae pars *Nasi* in virgine incorrupta auctior et magis acuminata, in corrupta vero magis patula conspici creditur. Ex tactu quoque solo globuli seu orbiculi *nasi*, quam pilulam alii vocant, idem iudicari posse autor est *Michael Scotus*,

nitus concessa sat superfluo se persecutus. adde ZENTGRAVII Dissert. de *Tactu Regis Franciae*.

- (b) v. OSIANDER *ad Levit. cap. XXI. BRUNNEM. His Eccles. Lib. I. cap. 3. §. 12. ZIEGLERVS de Episcopis Lib. II. cap. IV. §. 23.* Hinc etiam LIMNAEVVS, vbi quaestionem mouet, an Hermaphroditus in Imperatorem eligi possit, negatiuam ratione addita tuctur: quem naturaludibrio habuit, eum eligi non deberi, quia a subditis nihil aliud, quam ludibrium expectari possit. *Lib. II. cap. II. n. 50.*

rus, quem citat GASPARVS A REIES (a) *Virgo, inquit, in tactu pilulae NASI dignoscitur, quia cartilago est solida, et cum est semel corrupta sentitur partibilis, ita ut tactu digiti quasi findi videatur.* Alii collum virginis suspectae circumdato filo mensurare sciunt, et si illum ab extremo *Nasi* ad Coronalis futurae medium et finem sagittalis per Glabellum et frontem mediam extensum, collum deinde eiusdem puellae intra se comprehendere possint, virginem esse iudicant. (b) Sed infallibilia haec, vereor, ut sint signa, potius RANCHINO (c) assentimur, qui post illorum Phaenomenorum, quae signa virginitatis vulgo credunt, examen, tandem concludit: Iudicium omne de virginitate dubium esse ac difficile. Quod ad pubertatem cognoscendam, *naribus* eam explorari posse, et Graueolentiam quoad *nares*, pubertatis signum in pueris, ad virilitatem accedentibus obseruant medici, eosque *hirquillitare* vel porius *hirquitalire* asserunt, ipsos autem *hirquitallos* appellant, ita enim CENSORINVS (d) *vocem crassiores et inaequabilem feri, Aristoteles appellat: τρωϊζες, antiqui nostri: HIRQUITALLIRE, et inde ipsos putant HIRQUITALLOS appellari, quod tum corpus hircum olere incipiat*, alii tamen non a graueolentia, sed a libidine hircorum sic dictos putant cum GRONOVIO (e).

§. X.

Vis ac facultas, qua subministrante *Narium* officio exhalatos rerum odoriferarum spiritus percipimus, dicitur

C 2

olfa-

- (a) in *Campo Elyso iucunda. Quaest. 39. n. 6.*
 (b) SEVER. PINAEVS de *Notis Virgin. Lib. I. cap. 5.*
 (c) in *Tr. de Morbis Virgin. Sect. I. cap. 3. 4.*
 (d) de *Die natali cap. XIV.*
 (e) *Observ. in Eccles. VIII. pag. 84. adde DN. PLATNERVM de Morbis ex immundit. §. XV. lit. (p.)*

olfactus v. §. II. de cuius admirabili virtute disputare amplius nolo, ne qui forte regundorum finium iudicio contra me Aesculapiada experiantur. Id nunc operam nauabo vnice, vt quid ratione huius organi circa συναλλαγματα seu contractus, et alia id genus negotia recti prauitii geratur expeditisse videar. Equidem iam olim id sibi negotii sumferat STRYCKIUS *ὁ πῶν* *Dissert. at. V. de Iure Sensuum*. Neque tamen adeo omnem occupasse fundum censei debet Celeberrimi ICTi industria, vt statim nunciandum nobis sit nouum Opus, si et nos contra quid moliamur, et quaedam non aliena a scopo nostro breuiter excutiamus. Itomino longa, neque tamen ideo infuauis per Doctorum Scholas de Emtione ac Venditione ad gustum fabula. Quorum nonnulli liberalius se inuitari gustu patiuntur neque semper intra sobrietatem Sabinorum veterum consistunt, vt quandoque illud Comici:

Pitissando modo mihi quid vini absunxit?

locum habere videatur; At quo minus litem eorum nostram faciamus, iuuat ire in rem praesentem, et quam in Emtione ac Venditione ad Olfactum philosophiam profiteamur, exponere.

§. XI.

Emtione venditione perfecta, ac re corporali pure vendita, etsi nondum tradita, commodum ac periculum rei venditae ἐν ἀρτίμῳ transire ad emtorem alta ICTorum est consensus ob L. 8. ff. de Per. et Com. rei vend. periculum autem *Casum fortuitum, vim maiorem, Deē βίαν* Graeci appellant, L. 25. §. 6. ff. Locati Conducti, *vim tempestatis calamitosae*, L. 15. §. 2. ff. eod. *maioris impetus infortunium atque dispendium*, vt passim in codice Theodosiano, hic deotare, adeoque dolo et culpae detinentis opponi illud quidem tralatitium est, et multi ante nos occuparunt. At quae
Roma-

Romani Iuris ratio, vt cum ante traditionem venditor alienatae rei dominus permaneat, ac suo res perire Domino perhibeatur *L. 9. C. de Pign. Act.* nihilominus rei alienatae etsi nondum traditae, periculum ad emtorem transeat, pauci mehercle, perspexerunt. Forte quod omne commodum, fructus et accessiones emtione perfecta ad emtorem perueniant? At de eiusdem iuris ratione quaeritur. Aut quia venditor rem alienatam animo iam abdicauit, atque eam inuitus tenere creditur? et cur inuitus rem detinere credatur, quum in securitatem pretii nondum soluti res a venditoribus seruari soleant? Aut quia denique emtor sibi imputet, quod res vendita citius ad se non transeat? Neque etiam hoc facile admiserim. **HVGGO GROTIVS** *L. II. 12. 5. de Iure Belli et Pac.* inclementi Commentorum iuris Ciuilibus nomine hanc **ICTORUM** veterum philosophiam transduxit. **BRVNNEMANNVS** cum **CVIACIO** summum hic iuris rigorem agnoscunt. Restat, vt dicamus, non sat constare sibi Iurisprudentiam Romanam, dum ad eum, qui ciuile rei dominium nondum consecutus est, periculum aequae ac commodum pertinere voluerit. Sed, quae summa est in illo Iure, Sapiencia haud permittit, vt omni prorsus ratione Legem Romanam destitui existimemus. Certe quum **PAVLVS** *L. 8. pr. ff. de Tit.* perfecta demum emtione sciri posse contendat, cuius sit periculum, perfectam autem emtione non a rei traditione, sed consensu et declarata voluntate contrahentium accessendam esse vel dupondii rite calleant, facile ad suspicandum erit, naturale rei dominium, aut saltem ius praestantius, quam quod habet venditor, ad emtorem transmitti veteres recte iudicasse. (a) Accedit non simplicem rei

C 3

domi-

(a) conf. Viri Excell. **DREWERI** Diss. de *Aequitate Legum Romanarum circa periculum rei venditae* §. 13.

dominum manere venditorem, sed pro Debitore quoque rei singularis habendum, quem re debita, sine culpa peremta liberari aliunde constat. *L. 5. ff. de Reb. Cred. L. 23. ff. de V. O.* Neque etiam soli Domino res sua perire censenda, sed ei quoque, qui actionem ad illam petendam habet. *L. 15. ff. de Reg. Iur. (b)*

§. XII.

Nunc videamus, quid in emtione rerum odoriferarum, aromatum, balsami, vnguentorum, olei etc. obtineat, et qua demum ratione periculum hic praestetur. Quae res plerumque ita comparatae sunt, ut de illarum bonitate et vicio aliter constare vix possit, nisi prius olfactu praeiudicium discernantur. Atque inde nimirum prono alueo consequitur, re ad olfactum vendita haud secus, atque re ad gustum alienata exceptionem a superiori regula hic admittendam, atque omne rei venditae periculum, utpote nondum perfecta emtione, ad venditorem pertinere, nisi aliud conuenierit. Equidem hanc doctrinam STRYCKIUS interstrepit *Dissert. VI. de Iure Sens. cap. 1. n. 9. sqq.* ob *L. Si quis vina 4 §. Si aduersione. 1. ff. de Pericul. et Comm. rei Vend.* Ac si usquam alibi, certe hic videtur Vir Celeberrimus parum fauente, ne dicam inuita, Delia venari. Perfectam demum ratione periculi emtionem esse ait PAVLVS *L. 8. ff. b. r. Si id quod venierit, appareat, quid, QVALE, quantum sit.* Euge itaque fodes, dic quale sit balsamum, molchus, ambra et sexaginta *narium* deliciae, dic, ni olfeceris. Neque vero expressa hic conuentione opus, sed tacita emtioni rerum ad olfactum conditio inest, ut olfactui prius subiciantur, qui si nondum accesserit, venditor eatenus periculum sustinebit. Atque ita quidem e natura Contractus circa

(b) adde Viri Ampl. *EV. OTTONIS Comm. ad Instit. p. 449.*

circa res eas, quarum valor a gustu vel olfactu dependet. At cum sciamus naturam contractus posse immutari conuentione contrahentium, quodque contractus suas ex Conuentione leges accipiant, *L. 23. ff. de R. I.* nulla vetat ratio, quo minus etiam circa periculum rei ad Olfactum venditae eodem iure vtamur. Aut itaque in Emtione rerum odoriferarum conuenit, vt balsama et vnguenta olfactu prius adprobari liceat, aut non conuenit. Sin prius, aut in diem certum aut in incertum placuit. Si in diem certum, venditor eatenus periculum sustinebit, si in diem incertum, sane vsque ad olfactum ab emtore praestitum venditoris periculum manebit. *arg. L. 1. pr. ff. de Peric. et Comm. rei vend.* Quod si vero ita conuenerit, vt ne olfactu res adproberetur, sane bonitatem internam venditor haud praestabit, sed periculum ad emtorem pertinere censebitur. Quae ratione accipiendam putem *L. 4. §. 1. ff. h. r. Si non ita vinum venit, vt degustaretur*; quae non de nuda conditionis omissione, vt vult STRYCKIUS, sed de expressa conuentionis lege, vt ne degustetur interpretanda esse, ex verbis VLPIANI sequentibus apparet: difficile autem est, vt quisquam sic emat, VT NE DEGVSTET, id est, expressa conuentione adiecta, quae tacitam conditionem sustollat, VT NE DEGVSTET. Mentem Vlpiani pulchre adsecutus est interpres Graecus: *δοσχεῖν δὲ τῆς ἀγοράζουσι* ΕΠΙ ΤΟ ΜΗ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ. ΣΥΝΟΨ. ΒΑΣΙΛ. *L. 53. Tit. 17. c. 10.* Sed quid de Periculo Substantiae dicamus? Certe quum res odoriferae eius sint conditionis, vt pondere et mensura constent, non aliter perfecta videri poterit venditio, quam si adpensi et admensurati fuerint, atque adeo substantiae periculum ad venditorem spectabit, per *L. 35. §. 5. ff. de Contrah. Emt.* Aliud dicendum, si res odoriferae per auersionem, ἐν κέρει Graeci dicerent, diuendantur, vbi statim perfe-

perfecta entio intelligitur, atque omne ad emtorem periculum redundat per *d. L. 35. §. 5. ff. de Contrab. Emi.*

§. XIII.

Si de Olfactu rei oderiferae testimonium dicendum, aequè ac de rebus visu, tactu, et auditu perceptis sensuum Iudicio statuitur. Testis enim sine ratione loquens intelligitur loqui ut pecus non ut homo, per ea, quae tradit ALEXAND. L. VI. *Conf. 150. n. 1.* SERAPHIN. DE SERAPHINIS *de Priuileg. Iuram. Priu. 33. n. 211.* Ratio vero per illum sensum Corporis reddenda, quo res, qua de agitur, percipitur. Hinc expediti Iuris esse crediderim, quoties de vino, balsamo, unguento, tabaco sternutatorio aliisque rebus odoriferis in commercium venientibus, testis depositio attenditur, toties *narium* discrimini fidem haud denegandam. Quamquam enim rerum odoriferarum ea deprehendi solet varietas, ac saepe fluidi inde emanantis odor adeo subtilis sit, ut vel emunctissimae naris homines quandoque a veritate aberrant, illud tamen omne tanti haud est, ut testi de vitio aut bonitate rei oderiferae deponenti non adfentiamus, praesertim si veritas rei aliter haberi non possit, id quod forensi obseruantia confirmant Iure Consulti non infimi subfellii (a) Notario Publico etiam de odore cuiusdam rei instrumentum conficiendi fides habenda, licet ipse non olfecerit, sed relatione testium nitatur, per *Textum Ordin. Notar. Imp. Maximiliani de An. 1512. §. 12.* Die Notarien sollen ic. ibi: Der Notarius soll sich auch hüten, daß er nichts, als so er mit leiblichen Sinnen vermercket, in sein protocoll aufschreibe, oder Instrument darüber mache, aber in denselben Sinnen ist ein Unterscheid zu machen. Dem

(a) CAMILLVS BORELLVS *Decis. Tom. II. Tit. 13. n. 15. sequ.*
PROSP. FARINACIUS *d. Testib. Tit. VII. cap. VI. n. 151.*

Demn der Gesicht und Gehöhr halben ist gnung, daß der Notarius in Beywesen der Zeugen sehe, und höhre; aber der andern Sinnen halber, als mit versuchen, kosten, tasten, riechen &c. ist noth, daß diejenigen vor kosten &c. riechen, und was sie durch solch ihr Sinnen empfahen vor den Partheyen, Zeugen und Notarien eröffnen; denn von diesen und nicht von seinen eigenen &c. Geruch mag ein Notarius kräftiglich bezeugen. quae omnia late persecutus est STRYCKIVS (b). Testem vero odoratus sensu destitutum vel denasatum haud admittendum esse ad hoc testimonium putauerim, maxime si morbus gallicus, vel delictum vitio causam dederit.

§. XIV.

Sponsalia hoc cum reliqua pactorum familia commune habent, vt fidei semel datae non nisi grauissimis ex causis, et quae essentialibus pacti initi contrariantur, iterum renunciare licitum sit. Eas vero inter causas, quae sponsalia legitime contracta dissoluere possunt, refertur in c. 25. X. de Iureiur. Si altera pars ex desponsatis NASVM vel plane amiserit, vel quicumque ei turpius euenerit, non dum etiam admittere vir non tenetur, id quod LANCELLOTVS in Instit. L. II. Tit. 10. §. 25. repetit: *Irem si sponsus aut sponsa NASVM vel oculos amittat ad consummandam maritalem copulam compelli non debent.* Horrorem enim atque nauseam mouet vultus mutilatis naribus deformatus, et coniunctioni corporum, qui finis primarius matrimonii, impedimento est, quae non nisi cum periculo partus monstrosi fieri potest. (a) Exemplum studiosi cuiusdam finit

(b) in alleg. Tr. de Iure sensuum in Prooemio n. 23. sqq. et in Cap. V. et VI. vbi de olfactu et gustu eiusque probatione agit.

(a) cap. fin. X. de Coniugio Lepros. MEVIVS P. IV. Decis. 43. n. 8.

git GEORGIUS BARSCHAMP in Libro, qui *Radix Clausularum* inscribitur, *cap. IV. §. 2. n. 25.* et repudio locum esse aliorum autoritate asserit. In *sponsalibus*, inquit, *si studiosus desponsatus promittat matrimonium quando ex Italia venerit, et ibi NASVS ipsi fuerit abscissus, desponsatam ad nubendum ei compelli non debere, nonnulli concludunt. arg. C. fin. X. de Coniug. Lepros.* Cumque solam hanc deformitatem sufficere existiment Doctores, ne quidem discrimen, an NASVS ob poenam, morbum, vel casu truncatus sit, addunt. vid. SCHRADERVS, (b) NICOLAI, (c) CARPZOVIUS. (d) Imo quod magis est, etiam sponsalia iurata abscissione NASI dissolui argumento *c. 25. X. de Iureiurando* Canonistae (e) asserunt, licet, si dicendum sit, quod res est, Textus hic iuris canonici decisionem expressam haud contineat. Illud autem ZACHIAS (f) mouet dubium, an NASO opere Chirurgorum recuperato, sponsalia iam dissoluta redintegranda sint, cum impedimentum turpitudinis cesset, quod in iuratis sponsalibus affirmat, sed hanc sententiam *L. VIII. Tit. I. qu. VIII. n. 5. 6.* mutat eo in casu saltem, vbi nasus in bello ab hoste, vel per vim externam praecisus, aut alio modo citra culpam deperditus, verum idem autor, parum sibi constans et ab hac opinione recedit *Lib. IX. Tit. 10. Q. V. n. 9.* ob notabilem status mutationem. Idem de NARIBVS VLCEBROSIS et PVSTVLATIS desponsatorum affirmare licebit, tum quod vlcera

narium

(b) in *Tr. de Causis Fori Ecclesiastici cap. I. §. 69.*

(c) *Tr. de Repudiis et Diuortis cap. II. n. 119. 122.*

(d) in *Iurispr. Eccles. L. II. Tit. 10. def. 181.* et BEYERVS in *additionibus ad hanc definit.* rescriptum exhibet, vbi ob foetorem halitus et vulnus, seu malum haereditarium sponsalia dissoluta.

(e) SANCHEZ *de Matrim. L. I. Disp. 57. n. 1.*

(f) in *Quaest. med. Leg. Lib. V. Tit. III. qu. IV.*

narium plerumque sint contracti morbi contagiosi et scabiei gallicae signa, tum ob stillicidium materiae faniosae per NARES cum foetore, quod non a propinquis, nedum ab vxore absque stomacho tolerari potest, idque vt plurimum partis narium prominentis casus sequitur. TEICHMEYER *Inst. Med. Leg. cap. XVIII. p. 151.* ZACHIAS *l. c.* Sed ad NARES HVMENTES, EXCRESCENTES, guttis rosaceis, quas Galli, un nez de Betterave appellant, ORNATAS et alias omnes, quas auerfari solemus, haud extendenda sunt, licet vbique sponsae magis habenda ratio, cui

formosa facies: dotis dimidium vocant

Isti, qui dotes negligunt vxorias.

et Iudex Ecclesiasticus quoque officii sui obseruantissimus reconciliationem animorum, si vlla ratione effici queat, potius quam coactum Thalamum, parabit. (g) Consummato vero matrimonio, vitium NASI quodcumque, etiam superueniens, diuortii causa legitima esse nequit, cum aequo potius animo casum fortuitum ferre coniuges debeant. *Quid enim tam humanum est, quam fortuitis casibus mulieris maritum, vel vxorem viri participem esse?* in causa furentis coniugis VLPIANVS monet *L. XXII §. 7. ff. Solutio matrim.*

§. XV.

In Iudiciis et Dicastris quoque NASI habetur ratio. Desiderant enim in Iudice, pro Tribunali sedente, faciem ad grauitatem compositam, et vultum maiestaticum, quem Physiognomici in membrorum proportione quaerunt, ita vt manus faciem magnitudine, index frontem longitudine, primum auriscalpii membrum oculos latitudine, NASVS

D 2

deni-

(g) CASP. ZIEGLERVS *ad Lancell. Inst. L. II. T. X. §. 25.* CHR. THOMASIVS *ad Eund. locum n. 232.*

denique os altitudine exaequet, et Aristoteles NASVM περιφερῆ teretem rotundum, ἀγρῶν μὲν ἀμβλείων δὲ sublimem quidem et editum, sed tamen obtusum, γεωτῆν item, seu aquilinum (a) deposcit. In *Commisario, Consiliario, et Senatore* eundem *nasum* aquilinum, qualis Imperatori *Carolo V.* (b) et *M. Agrippae* (c) fuit, requirunt, crassum et contortum non admittunt alii, (d) Sane illum qui Consulis, aut Praetoris munere fungitur, et alio, quam hi exigunt, olfactus organo, aut membro deformi faciei laborat, remouendum esse nemo dixerit, cui vero

- - - *herculea turpatus gymnade* NASVS

eum et ciuibus et caussidicis ludibrio futurum, et de Curia Senatoria et Praetorio decedere posse putauerim. Eam vero quaestionem longi subfelli iudicabunt, qui picam NASI habent, An praetor eo tempore, quo actus iudicialis peragitur, puluerem sternutatorium naribus admouere possit? Adnectam verba, quibus IOHANNES HENRICVS COHAVSEN (e) hunc morem false perstringit: *Nicotiana non fugit fasces Consulares, non superba clamosi iurgia patroni exhorrescit. Bassus licet sedeat in alto tribunali, et iura dicat partibus, capit tabacum; et ieiunus capit et comedens; ambulans capit et sedens: capit et cacans. Semper in promptu est. Sed qui emunctae naris esse potest, qui semper eam habet oppletam tabaco? Vereor, ne plures naribus*

(a) IOH. GEORG. ARNOLD *de vultu maiestatico* §. IX.

(b) v. LVNIGII *Theatrum cerem.* P. I. p. 238.

(c) v. V. C. GEBAVERI *Dissert. de Agrippa.*

(d) RVTG. RVLANT. in *Tr. de Commissariis* L. I. cap. XI. n. 20.

FELWINGER *de Consil. et Senat.* §. II. p. 18. CERIOL. *de offic. Consil.* p. 201. GRIMAL. *de optimo senatore* p. 76.

(e) in *Dissertatione satyrica eleganti, de Pica Nasi siue Tabaci sternutatorii moderno abusu et noxa* Part. I. §. 4.

ribus nimium perpetuo obstructis odorem veritatis capient. Thrasimachus apud Platonem Socrati optat nutricem, quae naves emungat. Nolim quibusdam Iudicibus et causarum arbitris tales aptare nutrices, ne iis stuporem videar obiacere, quod eo pulvere abutantur; optarim tamen sic eodem defaecari illis cerebrum, ut in perustiganda rerum varietate et veritate longe essent sagaciores. Ad haec cum VLPIANO in L. 6. §. 3. ff. de Offic. Pro-Cons. quid sentiamus, respondemus: vetus prouerbium est: ἔτε πάντα, ἔτε πάντοτε, ἔτε παρὰ πάντων.

§. XVI.

In Dicasteriis denique an cooptandus sit DENASATVS, quaeritur. Casus aliquando contigit cum in ordinem recipendus ille, qui spem proximam, et ius quaesitum habebat, desideraret mulcatus Naso. Sed cum ex testimonio Chirurghi illum Lue venerea laborasse constaret, Collegium ad Principem rem referebat hoc modo: Alldieweil aber gleichwohl N. oben angeführter maßen mit einer so häßlichen Krankheit dergestalt behaftet gewesen, daß er darüber die Nase größten theils eingebüßet, davon eine sehr üble Gestalt bekommen und um ihn zu seyn höchstgefährlich, bevoraus do, wenn er gleich voriezo reine solte befunden werden, man nicht versichert, ob nicht, wie bey dieser Krankheit sehr gewöhnlich, ein recidiv zu gewarten, und gleichwohl um einer Person willen ein ganzes Collegium weder in Gefahr zu setzen noch an seinen Ekim, welcher daß er ungeschmälert bleibe, das Aufnehmen der hiesigen = = und folglich zugleich Ew. Rdn. Maj. eigenes allerhöchstes Interesse erfordert, zu fräncken; hierüber in Betrachtung dessen allen besagter Kirchen-Rath in Ew. Rdnigl. Maj. Nahmen ihn N. praeuia

D 3

causlae

causae cognitione vor untüchtig und unfähig decisive declariret ꝛ. et annuebat clementissime Potentissimus vi rescripti huius tenoris: Wenn Wir denn daraus so viel befinden, daß bey denen mit angeführten Umständen ihr mit der reception gedachten N. in - - nicht unbillig zu verschonen, Als ꝛ.

§. XVII.

Haec de *naribus* earumque iure, quantum ad causas *Ciuiles* attinet. Superest, excutiamus, quae circa delicta et torturam, poenasque amputationis et scapellationis notari merentur, nec pauca aut tralatitia sunt, quae hanc in rem congestissimus. Sed haec omnia capita typis exscribi prohibent feriae, quae iam instant, natalitiae, et strepitus incolarum publicus. Necessitate inde coacti, quae rubrum *Dissertationis* promittit, reliqua post nundias peculiari specimine posteriori discutere pollicemur.

COROLLARIA.

I.

Immensus aduocatorum numerus litibus et multiplicandis et fo- uendis magnum addit incrementum atque robur, et pauciora fori nego- tia fore credendum est, si in nullius merce-

*mercedem tueantur. ZIEGL. Rabul.
c. II. §. 6. Idem quoque de iis, qui
ab actis iudicialibus sunt, dicendum
est.*

II.

*Aduocato, qui in causa iniusto
patrocinium praestitit, honorarium
non debetur, nec pro opera, ad li-
tem protrahendam solum clienti com-
modata.*

III.

*In causis iniuriarum, ubi a ci-
tatione ad superiorem prouocatur, ef-
fectus suspensiuus an locum habeat,
vel non, disceptatur. Vtrumque de-
fendi potest, cum expressa Legis dis-
positione careamus.*

Leipzig, Diss; 1734

f
Sb,

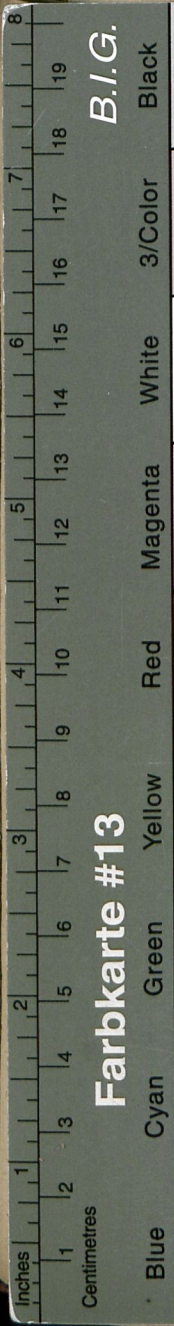
VD 18

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

1734, 16 *5/11*

TIO IVRIDICA
DE
NARIUM
AMPVTATIONIS
LATIONIS NASI,

AESIDE
ENRICO MYLIO,
VINC. SVPR. ET FACVLTV.
S. ASSESSORE,
E OPTIMO,

*4
27.*

PRO
CTORIS IN IVRE
INENDO
PVTABIT
ENRICVS MYLIVS,
PSIENSIS,
ECEMBR. M. DCCXXXIV.

L. L. Q. C.
PSIAE
RISTIANI LANGENHEMIL